vaid tiibu vastamisi, tekitades sellega imeilusat mängu.

Doktor Krookus oli parajasti haigete juures aias, kui ritsikad äralennule asusid. Doktor häälitses tugevalt, kutsudes mängumehi. Ritsikad ei lasknud endid palju paluda, vaid tulid kergelt ridamisi lenneldes ja uudishimulikult vahtides haigemaja vesiaeda. Kõigi haigete suureks rõõmuks hakkasid ritsikad kohe mängima. Oli ilus kuulata vaikses õhtus seda iseäralikku muusikakoori.

Sääsed surusid parvedena uudishimust aetuna ligemale. Terve haigemaja pere oli kontserti kuulamas. Päike oli juba vajunud punasena kui pohlamari suure kobrulehe taha. Ta asemele ilmus varsti habras kahvatu kuu. Alles hiljemini hakkas tumeda müüri kohalt, mis näis olevat mets, vilkuma hiilgav ehatäht kui tilluke päike. Ritsikad aga mängisid mängusse süvenenult kaunilt ja haaravalt. Oja elanikud olid vajunud mingisse unenäotaolisse kuulamisvaikusse. Vahel katsus toakärbes ilusamates kohtades kaasa ümiseda. Ajakirjanik Sirbsi vaatles unistavalt ehatähte ning vahel väikest rohelist Maisi-Liid. Peas oli tal kaks suurt unistavat musta silma,

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 39